

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2018-2669

Doknr.
537453

Dato
28-05-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 25. maj 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 22 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Magnus Heunicke (S).

Spørgsmål nr. 22:

”Ministeren bedes kommentere de fem oplæg fra høringen den 24. maj 2018 om lovforslaget fra hhv. Frank Jensen, overborgmester i Københavns Kommune, Jørgen Glenthøj, borgmester i Frederiksberg Kommune, Kenneth Muus, næstformand KL’s Miljø- og Forsyningsudvalg, Mette Skamris, afdelingsleder i By og Landskabsforvaltningen i Aalborg kommune og Torben Lund Kudsk, afdelingschef i FDM. Der henvises til L 236 - bilag 9 og Social-, Indenrigs- og Børneudvalgets høring om lovforslaget L 236 om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner som følge af parkeringsindtægter den 24. maj 2018, som kan genses på:

<http://www.ft.dk/aktuelt/webtv/video/20171/sou/tv.4452.aspx?as=1#pv,”>

Svar:

I oplæggene fra overborgmester Frank Jensen, borgmester Jørgen Glenthøj, næstformand i KL’s Miljø- og Forsyningsudvalg Kenneth Muus og afdelingsleder Mette Skamris blev det samstemmende fremhævet, at kommunerne i dag opkræver betaling for parkering af hensyn til trafikreguleringen og ikke af hensyn til kommunekassen.

Lovforslaget ville efter deres opfattelse begrænse kommunernes investeringer i nye parkeringsanlæg og nogle steder føre til højere takster for parkering.

Overborgmester Frank Jensen nævnte videre, at det vil føre til forringelser for indpendlerne til København og dermed modvirke den økonomiske vækst i området.

Borgmester Jørgen Glenthøj nævnte, at Frederiksberg Kommune havde planlagt større investeringer i parkeringsanlæg. Afskrivning og forrentning af disse anlæg ville dog ikke overstige 30 pct. af kommunens indtægter fra betalingsparkering, og kommunen ville derfor ikke få glæde af det fremsatte ændringsforslag.

Kenneth Muus nævnte, at kommunerne fremover skulle prioritere investeringer i parkeringsanlæg på linje med de øvrige kommunale investeringer, og det ville formentlig føre til lavere investeringer i parkeringsanlæg.

Mette Skamris mente, at kommunerne skulle kunne beholde midler svarende til udgifterne til drift, anlæg og vedligeholdelse af kommunens parkeringsanlæg.

Det kan om disse oplæg fra de kommunale repræsentanter generelt bemærkes, at det i oplæggene anføres, at kommunerne med den nuværende modregningsordning ikke har et incitament til at opkræve betaling for parkering af finansielle hensyn, og der

argumenteres for, at den foreslåede strammere ordning vil give kommunerne et incitament til at gøre parkering dyrere og udvide betalingsparkering. Det anføres samtidig, at de nuværende fradragsmuligheder understøtter flere investeringer i parkeringsanlæg, mens dette ikke er tilfældet med den foreslåede ordning.

Det skal hertil bemærkes, at den nuværende modregningsordning indebærer, at nogle kommuner – særligt de største byer – der har indført betalingsparkering inden 2007 - favoriseres. Disse kommuner kan i dag fradrage både størstedelen af indtægtsniveauet i 2007 og udgifter til afskrivning og forrentning for nye anlæg. Med den nuværende ordning har den gennemsnitlige modregning for betalingsparkering på den baggrund været på kun 14 pct.

Det har givet disse kommuner gunstige vilkår for fortsat at opkræve og beholde høje indtægter fra bilisterne – også noget højere end kommunernes omkostninger til parkeringspladser. Fradraget for faktiske udgifter har desuden ikke tilskyndet til omkostningseffektivitet.

De foreslåede regler indebærer en mere enkel ordning med en generel modregning på 70 pct. for kommuners parkeringsindtægter, således at alle kommuner fremover vil kunne beholde 30 pct. af indtægterne fra parkering til at finansiere udgifter til bl.a. investeringer i nye parkeringspladser.

Denne andel skal ses i lyset af, at de gennemsnitlige kommunale udgifter til drift, afskrivning og forrentning af parkeringsanlæg for perioden 2012-2016 har udgjort ca. 33 pct. af de kommunale indtægter fra betalingsparkering efter det oplyste i tilknytning til administrationen af den nuværende modregningsordning. Der er derfor ikke grundlag for at antage, at kommunerne ikke også fremover vil kunne finansiere drift og anlæg af parkeringsanlæg på det samme niveau som hidtil. Det kan således ikke forventes, at den nye ordning vil føre til færre investeringer i parkeringsanlæg, og dermed, som anført, forringelser for kommunens borgere og for indpendlere.

Det skal endelig bemærkes, at der fremsatte ændringsforslag indebærer, at hvis en kommunens udgifter til afskrivning og forrentning af eksisterende og planlagte parkeringsanlæg overstiger kommunens andel på 30 pct. af indtægterne fra betalingsparkering, vil modregningen blive nedsat tilsvarende. Borgmester Jørgen Glenthøj nævnte, at denne ordning ikke vil hjælpe Frederiksberg Kommune, fordi kommunens udgifter til afskrivning og forrentning af de planlagte parkeringsanlæg ikke vil overstige kommunens andel af indtægterne. Det må derfor vurderes, at kommunens andel af indtægterne er tilstrækkeligt stor til at dække kommunens udgifter til afskrivning og forrentning af investeringerne i parkeringsanlæg.

I oplægget fra Torben Lund Kudsk fra FDM nævnte han, at FDM havde anbefalet lovforslaget, fordi det modvirkede nogle kommuners tilskyndelse til at bruge betalingsparkering af andre hensyn end de rent trafikale. Men opbakningen fra FDM var under forudsætning af, at pengene fra den øgede modregning skulle bruges til gavn for bilisterne. Derfor har FDM foreslået, at pengene fra den øgede modregning skulle bruges til oprettelse af en ny pulje, hvorfra kommunerne kunne søge om midler til investering i nye parkeringsanlæg.

Det skal hertil bemærkes, at der ved de årlige økonomiaftaler mellem regeringen og KL aftales en ramme for de kommunale anlægsudgifter. Rammen omfatter de samlede kommunale anlægsudgifter, herunder også anlægsudgifter til parkeringsfaciliteter. Samtidig fastsættes bloktilskuddet, så kommunerne sikres finansiering af de aftalte

udgifter. Der er således ikke behov for yderligere finansiering fra en særskilt pulje med henblik på at sikre, at kommunerne har tilstrækkelig finansiering til de aftalte udgiftsrammer. Det er op til den enkelte kommunalbestyrelse, inden for de aftalte rammer, at prioritere midlerne ud fra en vurdering af, hvad der vil være til størst nytte.

Med venlig hilsen

Simon Emil Ammitzbøll-Bille